

[Alfred Jensen.]

Lovgivning. Jeg gjorde det for det første, fordi vi havde visse Betæneligheder angaaende de Udgifter, der er opført paa Budgettet, og fordi vi ikke saa saa mærkt paa selve Situationen, som Finansministerens Forelæggelsestale gav Udtryk for, og dernæst fordi vi mener, at man ikke længere kan blive ved med at vælte nye Skattebyrder over paa den jævne Befolkning, det være sig i Form af direkte eller indirekte Skatter. Vi har for længst overskredet Grænsen for det rimelige, ja, jeg vil sige for det forsvarlige. Derfor gjorde jeg mig til Talsmand for, at man burde lægge Vægten paa den direkte Beskatning, saaledes at de store Formuer og de største Indtægter nu kom til at holde for.

I Udvalget var der ligesaa lidt som her i Tinget Lydhørhed for disse Ønsker, og der er da heller ikke i Udvalgets Arbejde sporet noget som helst i Retning af Imødekommmenhed over for de Ønsker, som ikke alene jeg har fremsat, men som næres ude i Folket. Man har Lov til at sige tværtimod. Resultatet af Arbejdet i Skattelovsudvalget og de politiske Forhandlinger er tværtimod blevet til Ugunst for Folket. Tillægsindkomstskatten, der i første Omgang beregnedes til 55 Mill. Kr., foreslaas nu kun udskrevet med et Beløb paa ca. 30—35 Mill. Kr., og den ekstra Formueskat er opgivet, og det var jo Ting, der vejede til, naar man saa paa selve Komplekset af Lovforslag. Nu er de altsaa ændret, men desværre i ugunstig Retning. Men dertil kommer saa de Ændringer, som Forslagene om de indirekte Skatter er undergaaet.

Her er for det første Vægtafgiften for Personkøretøjer, som var beregnet til at indbringe 15 Mill. Kr., blevet opgivet. Ogsaa Papirafgiften er blevet opgivet; den drejede sig som bekendt kun om 6 Mill. Kr. Vi har i og for sig intet at indvende mod Opgivelsen af disse to Afgifter, tværtimod er vi særdeles tilfreds med, at Papirafgiften er opgivet, men naar Opgivelsen er sket med de Præmisser, som foreligger, er vi betænkelige. Erstatningen for Vægtafgiften blev jo en ekstra Forhøjelse af Benzinafgiften paa 3 Øre pr. Liter, og hvad Papirafgiften angaar, maa jeg vel have Lov at sige, at den blev erstattet med Afgiften paa Konsum-Is, som ikke var med i de oprindelige Forslag, der blev fremsat her i Tinget den 9. Marts. Det vil sige, at der er blevet opgivet 21 Mill. Kr. af de foreslaaede indirekte Skatter, og i Stedet for er der kommet 22 Mill. Kr. til. Men selv om det drejer sig om indirekte Skatter, skal man ikke være blind for, at ogsaa de hviler ulige paa de forskellige Dele af Befolkningen, og naar vi ser paa de to Afgifter, der her er

blevet erstattet af andre, vil man notere, at Ændringen egentlig er sket til Ugunst for de brede Befolkningslag. Ispindeafgiften falder hovedsagelig paa den jævne Befolkning, og den forhøjede Benzinafgift vil jo til syvende og sidst ogsaa blive betalt af Forbrugerne; det vilde ikke helt have været Tilfældet i hvert Fald for Vægtafgiftens Vedkommende, idet man dog maa regne med, at en Del af denne vilde falde paa Luksuskøretøjer. Det er vel rigtigt, at jeg ogsaa gør opmærksom paa, at jeg ikke har glemt, at der er sket en Lettelse i den indirekte Beskatning paa anden Maade. Jeg tænker paa, at Traktorer til Landbruget ikke skal beskattes gennem Benzinafgiften i den kommende Tid. Vi har selv været med til at godkende dette Forslag og mener, at det gaar i den rigtige Retning, men man skal ikke lade sig indhulle i den Opfattelse, at en saadan Lettelse for Landbruget vil betyde billigere Varer. Det forhindrer den Metode, man anvender ved Fastsættelsen af Landbrugets Priser, det vil sige, at denne Lettelse kun kommer Landbruget til gode og udelukkende Landbruget, og jeg har ydermere Lov til at sige: endda den bedst stillede Del af Landbruget, fordi det hovedsagelig er den, der anvender Motorer og Traktorer.

Naar alt tages i Betragtning, er der altsaa sket en Skærpelse af Beskatningen af de jævne Befolkningslag gennem det Udvalgsarbejde, der er foregaaet. Det har vi ikke kunnet give vor Tilslutning til, og vi har, som jeg begyndte med at sige, ikke kunnet gøre det, fordi saavel de direkte som de indirekte Skatter paa en ganske urimelig Maade faar den jævne Befolkning, saa der faktisk ikke bliver tilstrækkeligt til de nødvendige daglige Udgifter. Og det er ikke nogen Tilfældighed, at der rundt om i Landets Byer er stærke Bevægelser i Gang i Anledning af den nye Skatteudskrivning. Det er ikke Lyst til at demonstrere, der sætter dem i Gang, men de er simpelt hen et Udtryk for, at Skatteudskrivningen har faaet en saadan Karakter, at den almindelige Arbejder ikke er i Stand til at sige, hvordan han skal klare de Byrder, han faar paa sig i den kommende Tid.

Det er faktisk den bitre Nød, der har tvunget Folk til at sætte sig i Bevægelse for at faa en Ændring i vor Beskatning. Det er saare rigtigt, hvad adskillige siger, at aldrig nogen Sinde har Sangen „Internationale“s Ord: „Vi flaaes af Skatters skarpe Klo“ været saa rigtige og saa berettigede som netop nu. Dette Forhold føles dobbelt tungt, fordi den jævne Befolkning ser, hvor urimeligt det er med de tunge Skatter